

Svatí Římského kánonu

Sv. Matěj

Pocházel prý ze zbožné bohaté rodiny v Betlémě a toužil po příchodu Mesiáše. Dostal se mezi jeho 72 učedníků a chodil za ním od křtu u Jordánu.

Po seslání Ducha svatého odešel hlásat evangelium a svědčit o Kristově vzkříšení. Své působení začal v Palestině a po jeho odchodu z této oblasti nemáme o něm další doložené zprávy a musíme se spokojit s tradicí předávanou ústně. Přes Malou Asii vedla jeho apoštolská cesta až prý mezi lidožrouty. Působil v Severní Africe v Núbii a v Etiopii (Habeši). Podle sv. Jeronýma tam skončil svůj život. Místo dnes není zaručené.

Vraťme se však ještě k jeho životu. Traduje se jako jeho heslo tento příkaz: "Podrobuj tělo umrtvováním, aby se Duch stal podobný Ukřižovanému."

Klement Alexandrijský, teolog a církevní spisovatel ze 2. - 3. století uvádí ve svém díle Stromata tyto tři Matějovy výroky: "Obdivuj časné věci tak, abys v nich objevil Boží velikost"; "Duši vychováváme ve víře a v poznání tím, že bojujeme proti tělu, tvrdě s ním zacházíme a nedovolujeme mu žádný hříšný požitek"; "Když hřeší soused vyvoleného, tehdy mívá hřích i vyvolený. Neboť kdyby se choval, jak učí Slovo, i jeho soused by se styděl hříšně žít!"

Podle tradice Matěj zemřel mučednickou smrtí, k níž bylo použito sekery. Někde se také mluví o předchozím kamenování.

Biskup Agricius na počátku 4. století přinesl jeho ostatky do Trevíru jako dar císařovny Heleny. Na začátku druhého tisíciletí byly vyzvednuty. Lebka se dostala do relikviáře podoby busty do chrámu S. Maria Maggiore v Římě. Další relikviář je snad z té doby v Padově, kde je pohřben i sv. Lukáš a původní zdobená schránka zůstala s ostatními ostatky v kostele sv. Matěje v Trevíru.

Sv. Barnabáš

Pocházel ze židovské levitské rodiny na ostrově Kypru a protože úzce spolupracoval s apoštoly a jeho činnost byla v prvotní církvi velmi významná, je mu přiznáván titul apoštola. Původně se jmenoval Josef a jméno Barnabáš, znamenající "Syn útěchy", mu dali apoštolé pro jeho povahu a vliv na okolí. Do Jeruzaléma přišel zřejmě za vzděláním. Dle některých byl mezi 72 učedníky, o nichž hovoří evangelium, ale není to nikde doloženo a považováno je to víc jen za domněnku. Vedle schopnosti utěšovat měl prý i jasnovidcké charisma.

Častěji o něm čteme ve Skutcích apoštolských, které ho představují již ve 4. kapitole. Píše se tam také, že "měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly" (Sk 4,37). Můžeme říci, že se pak zařadil mezi největší misionáře a v 11.kap. v. 24. o něm říká: "Byl to muž dobrý, plný Ducha svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu." Prvním jeho působišťem je jmenována Antiochie, kde víru začali šířit věřící utečenci z Jeruzaléma a jeruzalémští zástupci církve do onoho syrského velkoměsta Barnabáše s důvěrou vyslali. Ten se stavil

v Tarsu pro obráceného Saula, za něhož se dříve u apoštolů přimlouval a vzal ho sebou. V Antiochii po celý rok hlásali radostnou zvěst a vyučovali velké množství lidí, jak je psáno ve Skutcích.

Z Jeruzaléma přišli do Antiochie proroci s Agabusem, který pod vlivem Ducha sv. předpověděl, že ve světě nastane hlad. Antiochijští věřící kvůli tomu poslali k rukám církevních představených v Jeruzalémě sbírku po svých dvou misionářích. Ti se po splnění svěřeného úkolu vrátili s Janem zvaným Marek zpět. Asi pak v Antiochii nepobyli dlouho, protože ve 13. kap. Skutků se uvádí, že Duchem svatým byli posláni za dalším misionářským dílem do Seleukie a odtud na Kypr. Boží slovo zvěstovali v Salaminách, pak prošli ostrovem do Páfu, kde měli konflikt s kouzelníkem. Pavel po vítězství nad ním převzal iniciativu a i v Písmě se od té doby dostává Pavlovo jméno před Barnabáše. Snad v této souvislosti je zdůrazňována Barnabášova ctnost pokory. Změna přednosti vadila jen Markovi, který se z Pamfýlie vrátil, zatím co druhí dva spolu pokračovali přes Taurské pohoří do Pisidie a Ikonie. Šlo o obtížné hlásání evangelia s úspěchy, protiřečením a pronásledováním.

V Iyakonském městě Lystře zažili i kuriózní případ, když po uzdravení ochrnutého, obyvatelé začali Barnabáše, jako staršího a majestátního, považovat za boha Zeuse a hlavního přednášejícího Pavla za posla bohů, Hermese. Oba se tomu museli hodně bránit, vždyť kněz Diova chrámu dal přivést k bráně ověčené býky a chtěl je s lidem apoštolům obětovat. Ti dva roztrhli svůj oděv a volali: "Vždyť i my jsme smrtelní lidé jako vy. Zvěstujeme vám, abyste se od těchto smrtelných věcí obrátili k živému Bohu ..." (Sk 14,15). Do Antiochie se vrátili asi r. 48. Tam narušovali klid lidí obrácení ze židovství, kteří chtěli, aby se věřící podrobovali i obřizce. Barnabáš s Pavlem se sice proti tomu postavili, ale to nestačilo. Byli s nimi vysláni poslové k apoštolům do Jeruzaléma. V Jeruzalémě se po jejich příchodu sešel apoštolský sněm, který definitivně rozhodl, že obrácené z pohanství netřeba nutit k zachování Mojžíšského zákona s obřizkou. Rozhodnutí sněmu bylo pak v Antiochii přijato a obec dál vzkvétala.

Pavel se rozhodl vykonat druhou apoštolskou cestu po církvích Malé Asie. Pozval na ni zase Barnabáše, ale ten nechtěl jít bez bratrance Marka, se kterým Pavel nesouhlasil. Nedohodli se a Barnabáš odešel s Markem na Kypr, zatímco s Pavlem v r. 50 šel Silas.

O Barnabášových osudech mnohé údaje chybí. Historikové však pokládají za jisté, že kromě na Kypru hlásal evangelium i v Řecku. Některé pozdější životopisy uvádějí jako jeho působišťe i Itálii, o čemž historikové silně pochybují. Je pravděpodobné, že Barnabáš zemřel mučednickou smrtí, podle staré tradice kamenováním a upálením v Salamině u Famagusty na Kypru, kde se nachází i jeho hrob.

Jeho ostatky byly vícekrát děleny. Mají je prý některá města v Itálii, dále Kolín a Andesch v Německu, Praha, Toulouse a Namur.